

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sectio I. Sítne poßibilis substantia, cui connaturalis sit visio Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

DISPV TATIO VNDECIMA.

De supernaturalitate visionis Dei.

SECTIO PRIMA.

Sitne possibilis substantia, cui connaturalis sit visio Dei.

L
*Bezar dorum
& Beguina-
rum error.*

BE GARDI & Beguinae, inter alios errores damnatos in Concilio Viennensi sub Clemente quinto, dicebant quamlibet creaturam intellectualem per seipsam posse esse beatam, nec lumine gloriae indigere ad Deum clarè videndum. Ulteriùs adhuc processit Eunomius, qui, ut refert Theodoretus lib. 4. Hæret. Fabularum, affirmabat se nihil de Deo ignorare, imò ipsam Dei substantiam ita exactè cognoscere, ut nec Deus seipsam perfectiùs cognosceret.

II.
Omni intellectu creato creato supernaturalis est Dei visio.

Prima Conclusio: Omni intellectui de facto creato supernaturalis est clara Dei visio. Ita Doctores ad unum omnes, & censent esse de fide: inprimis enim saltem quoad intellectus humanos definitum est in Concilio Viennensi & habetur in Clementina *Ad nostrum* de Hæreticis. Univerfim autem de omnibus probatur: nam ad Rom. 6. v. 23. dicitur *stipendium peccati mors, gratia autem Dei vita aeterna*: Si ergo hæc vita seu visio sit gratia, non potest esse debita naturæ, nec per solas illius vires acquiri; sic enim non magis esset gratia quam intellectus & voluntas, aut alia potentia naturales respectu Angeli, vel animæ, aut quam quivis naturalis actus aut scientia, quam naturaliter per suam quis industriam acquireret.

III.
Hoc ipsum ulterius ostenditur.

Deinde Mathæi II. v. 27. dicit Christus, *Nemo novit Filium, nisi Pater, nec Patrem quis novit nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare*. Clariùs I. ad Timoth. 6. Ubi de Deo dicitur: *Lucem habitat inaccessibilem, quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest*. Hæc autem non de hominibus tantum sed etiam de Angelis intelligenda esse docet S. Augustinus lib. 12. de Civit. Dei, cap. 9. his verbis: *Quæ in Scripturâ sacrâ dicuntur de charitate, gratia, & gloria, quod sint supernaturalia dona Dei, non minus de Angelis vera sunt, quam de hominibus*. Quæ etiam eadem habet lib. II. de Civit. cap. 9. & alibi.

IV.
Quid de intellectu creato creabili censent nonnulli circa potentiam naturaliter videndi Deum.

Ulteriùs itaque inquirimus, licet de facto nulli intellectui creato hoc competat, ut nimirum suis viribus clarè videre Deum possit, an saltem divinitus creari intellectus queat, cui connaturaliter competat, ut Deum suis viribus clarè videat. Qua in re Joannes Major in 4. distinct. 49. quæstione quarta, in eam partem propendere videtur, ut hujusmodi intellectus non sit impossibilis: in eadem sententiâ videtur esse Molina hic, quæst. 12. art. 4. & quinto, disp. 2. magis que adhuc ei favet Alarcon prima parte, disp. secundâ, cap. octavo Becanus hic, cap. 9. quæst. 5. Erice etiam disp. 48. cap. 4. num. 63. ait, hoc ob solam auctoritatem esse negandum. Eandem sententiam valde probabilem censet P. Arriaga prima parte, disp. quinta,

sect. septima. Denique P. Ripalda de Ente supernaturali, disp. 23. num. 3. affirmat hanc sententiam sine nota temeritatis defendi posse. Imò Albertinus in 2. Princip. Philosophico, quæst. I. Theol. disputatione octava, eam à multis teneri asserit. Quare non rectè P. Salas hanc sententiam vocat *periculosam*, & Recupitus cum aliis *temerariam*.

Nullam censuram meretur hæc sententia.

Contraria tamen sententia, implicare scilicet hujusmodi intellectum, cui connaturaliter debeatur clara Dei visio, est probabilior: ita S. Thomas hic, quæst. 12. art. 4. & 5. ad tertium. Scotus in 2. disp. 5. quæst. 9. Sotus in 4. disp. 48. quæst. 2. a. 4. Suarez lib. 2. de Attributis, cap. 9. Vasquez, hic, disp. 44. num. 3. Ferrara 3. contra Gen. cap. 54. Tannerus prima parte, disp. 2. quæst. 6. dub. 3. n. 4. Granado hic, tract. 4. disp. secunda, num. 7. & alii. Et videtur expressa mens S. Augustini lib. 12. de Civitate Dei. cap. I. ubi sic habet: *Creatura, que potest esse beata, non ex seipsa potest, quia ex nihilo creata est, sed ex illo ex quo creata est*. Cum ergo rationem hujus reddat, quod creatura ex nihilo creata sit, & quæcunque creatura, quantumvis perfecta, ex nihilo creari debeat, nulla ex sua nativâ vi beata esse potest, seu Deum clarè videre.

V.
Creari nequit intellectus, cui debeatur clara Dei visio.

Ratio prima hujus rei est, quam hic assertit S. Thomas, art. quarto. Quando enim objectum in modo essendi excedit modum essendi subiecti seu potentia, hæc nequit illud vi sua naturali perfecte cognoscere, sed hoc in præfenti contingit; modus quippe essendi Dei, est quod sit actus purus, quod sit suum esse, &c. creatura autem omnis vel habet esse in materia, vel saltem est in potentia ad non esse, imò plurimum admixtum habet potentialitatis, compositionis, &c. Ergo modus essendi Dei infinites superat modum essendi omnis intellectus creabilis. Qua rationem ulterius prosequitur, & illustrat Granado hic, Tract. 4. disp. 2. num. 9. 10. II. & 12. & Tannerus citatus, num. tertio.

VI.
Prima ratio, quod modus essendi subiecti superet modum essendi potentia.

SECTIO SECUNDA.

Rationes alia ostendentes, claram Dei visionem nulli intellectui creato esse posse connaturalem.

SECUNDA ratio quam ad hoc probandum semper censui efficacissimam, est: hoc quippe Deum, summamque ejus perfectionem decere videtur, ut nulla creatura connaturaliter, & jure suo exigere illius amicitiam possit, sed ut gratis, & per novum favorem ad eam admittatur. Hoc, inquam, postulare videtur infinita Dei dignitas, & puræ creaturæ, quantumcunque perfectæ, vilitas, summaque à tantâ majestate distantia; ergo visio beata esse illi nequit connaturalis; patet consequentia, hæc

I.
Alia ratio ducta ab amicitia Dei, quam hæc creatura postulat.